

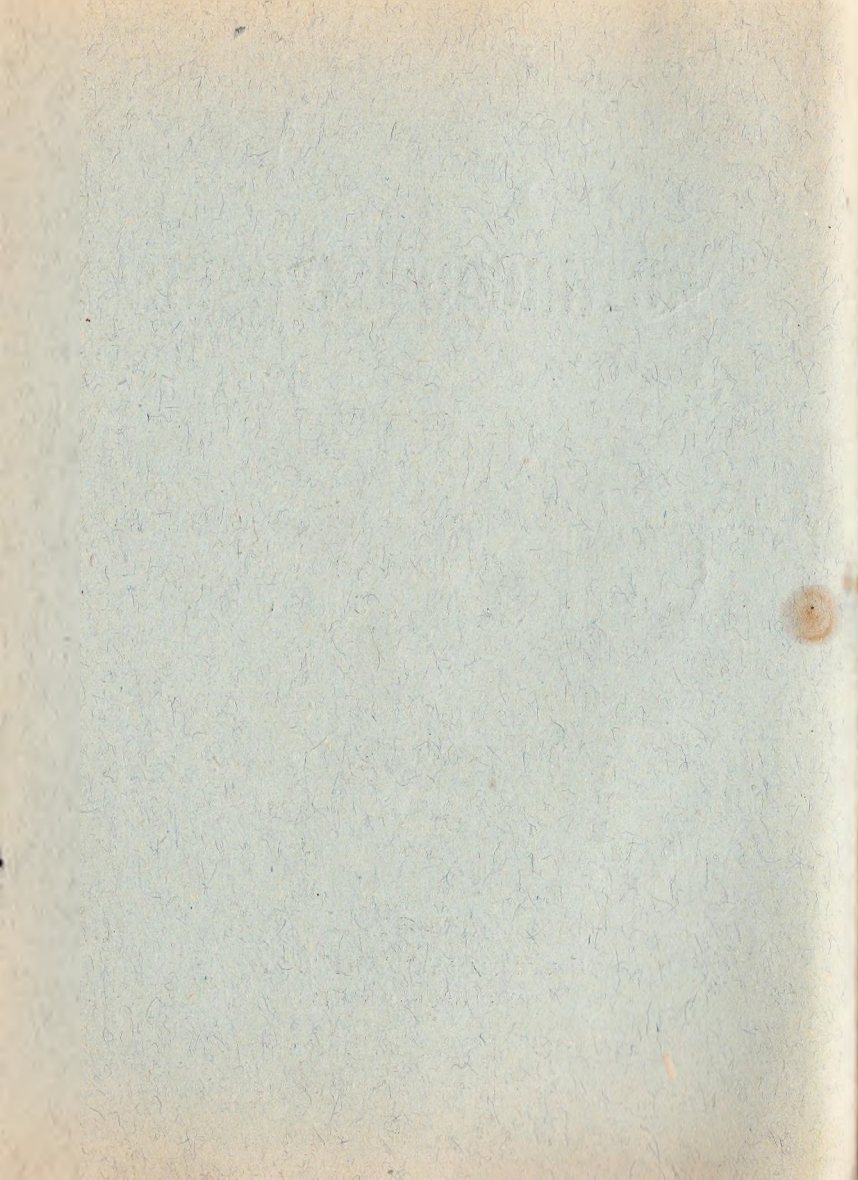
ИСТИНСКО СЛУЖЕНЕ

21-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(IV ГОДИНА)
ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА З. III 1925 Г. — СОФИЯ

1927

Печатница МАЛДЖИЕВЪ Русе
ул. Сароолу № 44

ИСТИНСКО СЛУЖЕНЕ

21-а ШКОЛНА ЛЕКЦИЯ НА ОБЩИЯ ОКУЛТЕНЪ КЛАСЪ
(IV ГОДИНА)
ДЪРЖАНА ОТЪ УЧИТЕЛЯ НА 3 Ш. 1925 Г.-- СОФИЯ

1927

Печатница МАЛДЖИЕВЪ Русе
ул. Сароолу № 44

Истинско служене

„Доброта, Истина, красота това е Любовта“.

РАЗМИШЛЕНИЕ.

Прочетоха се нѣколко отъ работитѣ върху темата: „Разлика между кражба и лъжа“.

Защо човѣкъ краде и лъже? Или, кога човѣкътъ е научилъ изкуството да краде и лъже? Отъ чисто френологическо гледище, кражбата е анормално развитие на стъженолюбиего. Значи, откакъ въ човѣка се е зародила алчността да взима повече отколкото му трѣбва' той е започналъ да краде и лъже. Лъжата се проявява у човѣка, когато съвѣстятъ му е слабо развита. Когато страхътъ е силно развитъ, а съвѣстятъ слабо развита, лъжата пакъ изпжива. Всѣки страхливъ човѣкъ лъже. Само страхливитѣ хора лъжатъ. Човѣкъ, който лъже, не може да свърши никаква работа. Той може да замазва кжщата колкото искате, отличень бояджия може да стане, но да гради — никога! Тогава ще ви задамъ въпроса: лъжата ли се е явила по-рано или кражбата? (— Кражбата.)

Кога започватъ дѣцата да лъжатъ? — Когато се качватъ на крушата. Значи, първо се явила кражбата, а послѣ лъжата. Въ френологическитѣ музеи има образи отъ хора — крадци, лъжци и др. Чъртитѣ на всички тия хора се различаватъ.

Миналиятъ пѣтъ ви говорихъ за интелигентността на човѣка, за измѣрването на която има единъ жгълъ, нареченъ камперовъ. Той се образува отъ правата линия, теглена отъ отворието на ухото до носа и отъ перпендикуляра, спуснатъ отъ челото до брадата. Този жгълъ въ бѣлата раса е голѣмъ около 80°) Това е обща мѣрка за човѣшката интелигентность. Човѣшката глава ще се счита нормална тогава, когато перпендикулярътъ, т. е. едното рамо въ жгъла е вдигнатъ къмъ темето. Той усилва, увеличава жгъла. Ако жгълътъ е голѣмъ, а перпендикулярътъ малъкъ, интелигентността губи отъ своята стойность. Тя зависи отъ височината на главата. Изобщо, въ всѣка частъ на човѣшкото лице се изразява интелигентността му, както и неговитѣ морални, домашни и лични чувства. Сжщо тѣй на лицето му се изразяватъ всички способности и сили на неговия характеръ. Тѣй щото, физиогномически, всѣка областъ отъ човѣшкото лице можемъ да раздѣлимъ на около 150 кв. см. Всѣки квадратенъ сантиметъръ прѣдставлява една спо-

сбностъ, която се проявява въ известна област на лицето. Значи, лицето е построено отъ вътрѣшната енергия на мозъка. Всѣка добродѣтель има свое отражение въ лицето на човѣка. Всѣки интелектуаленъ потикъ, или всѣка интелектуална сила сжщо тѣй има свои специфични признаци. При интелектуалния и моралния животъ, човѣкъ трѣбва да има модели. Той трѣбва да има прѣдъ себе си такива образци отъ живи, напрѣднали въ своето развитие сжщества, съ които да е свързанъ. Моралността не произтича отъ самия човѣкъ, тя се черпи отъвнъ. Това нѣщо може да ви се вижда донѣкъдѣ странно, но питамъ: когато насадите единъ малъкъ желждъ въ земята, той отъ само себе си ли изважда сили, за да се развива, или ги извлича нѣкъдѣ отъвнъ? — Отъвнъ ги вади, отъ земята и отъ въздуха. И тогава, за да станете интелигентни и морално силни, вие трѣбва да черпите силитѣ съ които боравите отъ живата природа.

Сега, ще ви прѣдставя три категории хора: първата категория сж тия, които служатъ на човѣчеството. Втората категория сж тия, които служатъ на природата и третата категория сж тия които служатъ на Бога. Да служишъ на човѣчеството, значи да се занимавашъ съ физическата страна на живота. Да служишъ на природата, значи да се занимавашъ съ

духовната, съ отвлѣчената, съ умствената страна на живота. И най-послѣ да служишъ на Бога, това подразбира дълбокия смисълъ на истинския животъ. Когато човѣкъ иска да развие своето тѣло, той трѣбва да служи на човѣчеството, отъ тамъ ще почерпи всичкитѣ енергии, но и човѣчеството едноврѣменно ще почерпи нѣщо отъ него. И сега нѣкои казватъ: човѣкъ трѣбва да се отдѣли отъ свѣта, отъ хората. Ако вие искате да развивате вашето тѣло, азъ взимамъ тази дума въ широкъ смисълъ, вие трѣбва да имате връзка не само съ народа си, но съ цѣлото човѣчество. Пъкъ ако искате да развивате силитѣ на вашия умъ, вие трѣбва да имате връзка съ живата природа. Ако искате най-послѣ да разбирате вжтрѣшния смисълъ на живота, вие трѣбва да служитѣ на Бога. Сега много окултни ученици, както и много религиозни хора издребняватъ толкова много, че се занимаватъ съ въпроси отъ свършено страниченъ характеръ. При това положение, тия хора могатъ да прѣкарать и хиляда години въ едно училище, но нищо нѣма да научатъ.

Какво значи човѣкъ да служи на човѣчеството? Ако ви зададатъ конкретно този въпросъ какво бихте отговорили? Щомъ нѣкой служи на човѣчеството, между послѣдното и него самия ще има обмена, коя-

то може да бжде съзнателна или несъзнателна. Когато служите на човѣчеството, не е необходимо да го познавате цѣлото. Въ този случай, конкретно разглежданъ въпроса, цѣлото човѣчество се изразява само въ единъ човѣкъ — нищо повече. Цѣлото човѣчество на земята прѣдставлява множеството, което е включено въ козмическия човѣкъ. Той прѣдставлява физическата страна на човѣка. Често вие задавате въпроса: какво отношение има между човѣка и служенето му на човѣчеството? Туй хората наричатъ идея — да се служи на човѣчеството, да бждемъ човѣколюбиви. Отъ памти-вѣка хората все служатъ на човѣчеството, но въ това служене има нѣщо, което имъ липсва. Какво имъ липсва?

Сега ще ви напиша на дѣската една малка чъртичка. Какво прѣдставлява тази малка чърта? Какъ се пише арабската единица? Одѣ сж взели тѣ тази единица? Тя сжществува ли въ природата? — Сжществува. Тя прѣдставлява дънера на дърветата. Тази единица има разклонение. Колко разклонения има всѣка единица? — Десетъ. Значи, всѣка единица прѣдставлява единъ живъ организъмъ. Щомъ се посади, отъ нея ще изтѣзатъ десетъ разклонения петъ нагорѣ и петъ надолу. Единицата е основа на нѣщата. Тя е канарата, върху която се градятъ всички

нѣща. Всичко започва отъ нея. Числото двѣ пѣкъ показва, какъ се извършва процеса на това, градене въ природата. Тритѣ е законъ на равновѣсие. То прѣдставлява завършения плодъ. Числото четири означава слизане на плода, слѣдъ което той се оплодотворява наново.

Слѣдователно, когато говоримъ за числата отъ 1 — 10, ние не схващаме тѣй и смисъла на десетичната система. Вие мислите, че сте много учени. Не, и най-ученитѣ математици не знаятъ отношенията на числата отъ 1 — 10. Азъ не говоря за външната страна на числата, тѣй както сега ги употрѣбаватъ.

Като се изучава човѣшкия мозъкъ, забѣлѣзватъ въ него двѣ полушария. За сега лѣвото полушарие е активно, дѣсното пасивно. Слѣдователно, когато говоримъ за числото двѣ ние го намираме даже и въ нашия мозъкъ. То е онзи човѣшки принципъ, който работи и съгражда нѣщата. Ако по нѣкакъвъ начинъ вие успѣете да измѣнитѣ енергиитѣ въ мозъка си, т. е. измѣните тѣхнитѣ течения тѣй, че дѣсното полушарие да стане активно, вие съвършено ще измѣните и живота си. Затова, когато искате да се само възпитате, вие трѣбва да проучавате службата на всѣка частъ, на всѣка областъ въ вашия мозъкъ. Напримѣръ, трѣбва да знаете, положителна или отрица-

телна ли е енергията, която протича въ прѣдната частъ на вашия мозъкъ. Ако нѣкой отъ васъ е чувствителенъ, нека опре края на прѣститѣ си до единъ чистъ и святъ човѣкъ, у когото нѣма никаква лъжа, никаква измама, и той веднага ще почувствува въ себе си просвѣтление, а въ мозъка му ще се яви свѣтлина. Тази бѣла, приятна свѣтлина ще се прѣдаде чрѣзь прѣститѣ му. Слѣдователно, тази енерги, тази свѣтлина всѣки отъ васъ може да я придобие. Какъ — Съ чистъ животъ. Запримѣрь, при възпитанието на дѣцата, необходимо е майката да бѣде абсолютно чиста. Майка която нѣма чистота, не може да възпитава. За да можемъ да възприемаме енергия отъ Бога, трѣбва да бждемъ абсолютно чисти. Първото нѣщо: вие не можете да се повдигнете морално, ако не се очистите. Ако пазите въ себе си нѣкакъвъ скритъ грѣхъ, или нѣкаква слабостъ, или нѣкакви глупави идеи и вѣрвания и мислите да се домогнете до тѣхъ чрѣзь новото знание, бждете увѣрени, че вие ще си останите такива, каквито сте били. Природата е много внимателна, тя не налива ново вино въ стари мѣхове. Когато очистите ума си отъ всѣкакви заблуждения и сърцето си отъ всички пороци, само тогава новото ще може да влѣзе въ васъ. Туй трѣбва да знаете! Мнозина казватъ: отъ

толкова време слѣдваме, не сме направили никакъвъ успѣхъ. Какъ ще направите успѣхъ? Въ това отношение, вие трѣбва да бждете къмъ себе си безпощадни! Вие трѣбва да се чистите всѣки день. Нѣма какво да се изповѣдвате отъ вѣнъ. Трѣбва да се чистите отвѣтрѣ! Всѣки моментъ трѣбва да се стремимъ къмъ чистотата. Само така ще имате знания. Знанието нѣма да дойде изведнѣжъ, но постепенно. Тогава ще се създаде у васъ мораленъ подемъ ще се вдѣхновите и животътъ ви ще се осмили. Сега не е достатъчно за васъ само да познавате погрѣшкитѣ си и да плачете за тѣхъ, но трѣбва да ги исправяте. Вие можете всѣки день да плачете за погрѣшкитѣ си, но какво ще ви ползува този плачъ? Ако ме боли прѣстъ и всѣки день плача отъ болка, но не го лѣкувамъ, какво ще ме ползува плача? Този плачъ все ще ви донесе извѣстна опитность, ще ви научи, какъ да прѣнасяте страданията, но защо, като ви боли прѣста, оставяте сълзитѣ да падатъ на земята, а не ги оставяте да капятъ върху раната? Отдѣ възприехте този навикъ? Гледамъ нѣкой, плаче, а сълзитѣ му капятъ на земята. Казвамъ: ако вие искате да ме убѣдите, че вашитѣ сълзи сж свети, съберете ги въ едно малко шишенце. Щомъ вземете да плачете, турете шишенцето прѣдъ очитѣ си и

събирайте сълзитѣ. Или пъкъ оставете ги да капятъ върху раната. Тази вода е лѣчебна. Плачете, но нека плачѣтъ ви бѣде смислени! Ако плачете, трѣбва да знаете защо плачете. Кажете ми, защо плачете вие? — (Да олекне на душата ни.) Природата не обича да изразходва напразно своитѣ енергии. Свещената вода, която изтича отъ вашитѣ извори, трѣбва ли да пада на земята? Ако свещеникѣтъ ви е налѣлъ малко вода или малко винце отъ причастието, напри- мѣръ, вие пазите да не се излѣе на земята, казвате: свето вино е това вино. Добрѣ, виното е свето, а сълзитѣ, които излизатъ отъ нашитѣ очи, не сж ли свети? Азъ считамъ, че нашитѣ сълзи сж тъй свети, както виното, което ви е далъ свещеника.

То у васъ трѣбва да се създаде една мѣрка, съ която да мѣрите нѣщата. Азъ забѣлѣзвамъ отъ редъ години, че вие нѣмате една опрѣдѣлена норма въ живота си. Вие сждите, но още не разбирате, кои нѣща сж морални, и кои не сж морални. Запри- мѣръ, ако единъ ученикъ излѣзе на дѣската и не може да рѣши задачата си, всички ще му се смѣете. Да допуснемъ, че той е направилъ извѣстна погрѣш- ка. Какво лошо има въ това. Защо ще му се смѣте? Какво означава смѣха? Мислите ли, че онзи чо- вѣкъ, който се смѣе, е много уменъ? Като ученици,

всички вие трѣбва да се научите на взаимно почитание. Имайте прѣдъ видъ всѣкога слѣдното правило: не унижавайте въ сърцето си никого! Когато се смѣемъ нѣкому, ние правимъ на себе си голѣма пакостъ.

Сега ще дойдемъ до вжтрѣшнитѣ морални закони. Да допуснемъ, че нѣкой има извѣстна слабостъ. Тази негова слабостъ може да е по рождение, а може и да му е наложена. Виждамъ единъ голѣмъ юнакъ извадилъ ножа и казва: Азъ ще ви дамъ да разберете! Но шомъ го грѣмнатъ въ ржката, силата му изчезва, и ржката му овисва. Питамъ: дѣ му е юначеството? Ржката му увисва надолу и той вече не може да дига ножъ нагорѣ изъ въздуха. Кое е по-хубаво: да извадя ножа си и да изплаша нѣкой човѣкъ, или да му изпратя една добра мисълъ, да му внуша, че пжтътъ, по който върви, не е добъръ. Вие изучавали ли сте закона на внушението? Знаете ли какъ трѣбва да се внуши на единъ човѣкъ, че не трѣбва да прави извѣстни прѣстѣпления? Вие ще кажете: научете ни това изкуство! Казвамъ: вие трѣбва да внушите на себе си, а не на другитѣ. Това е наука! Научете се да внушавате на себе си, а не на другитѣ. Внуши на себе си! Ние искаме да приложимъ тази наука върху себе си. Имашъ нѣкаква слабостъ — не говори за нея. Тя спѣва твоеото растение. Но

внуши си: нѣма да правя повече това нѣщо. Да кажемъ, че нѣкой човѣкъ има едно благородно чувство въ себе си, но не го проявява. Питамъ: защо ще го спѣваме? Защо да не му дадемъ възможность да се прояви? Ако една мисълъ е благородна, защо ще я спѣваме? Нека я оставимъ да се прояви по който и да е начинъ! Вие, ученицитѣ, ако искате да си помагате трѣбва да спазвате първото правило. Знаете ли кое е правото правило? Сега вие ще се поусмихните, никой не иска да се изложи, да каже, че не знае, е това правило. Азъ искамъ да ви улесня, да ви доведе до това правило. Да допуснемъ, че срещнете нѣкоя отъ сестритѣ тукъ, обиквате я, и ставате добри приятелки. Питамъ ви: кое е това особеното въ нея, което привлѣче вашето внимание? Случава се при това, че тази ваша приятелка не е много интеллигентна, нѣма и високо обществено положение, а въпрѣки това вие обичате нѣщо въ нея. Можете ли да опрѣдѣлите, какво обичате въ нея? Казвате: тя има благородна душа. Но вие виждате ли нейната благородна душа? Видѣли ли сте нѣщо конкретно въ нея? Казвате: тя има благороденъ жестъ. Азъ бихъ желалъ да ми кажете, какъ се проявява това благородно движение, този благороденъ жестъ. Какъ ходи този благороденъ човѣкъ, какви сж неговитѣ стѣпки?

Ако този човѣкъ се различава много отъ другитѣ, да го прѣдставимъ, да видимъ дѣ се крие особеното у него. Казвате: той има особени движения. Какво разбирате отъ неговитѣ движения? Защо човѣкъ като се замисли, туря показалеца на челото си? Защо туря именно показалеца, а не палеца си? Има причина за това, но коя е тя? Показалецътъ казва: Ти си човѣкъ, който мислишь. Богъ ти е далъ умъ да мислишь правилно. Слѣдъ това, човѣкъ понѣкога вдига двата си прѣста: показалецътъ и срѣдниятъ прѣстъ. Тѣй вдигатъ ученицитѣ рѣжа. Това значи: „Ти, като човѣкъ, не си само умень, но си сѣщество, което има право да проявява своята свбода.“ Защо носите прѣстенитѣ си или на първия, или на втория, или на третия прѣстъ? Да допуснемъ, че прѣдъ насъ се намѣра едно сѣщество безъ прѣсти, съ по-низшъ животъ отъ нашия, питамъ тогава: ако въ него се роди желание да покаже, че мисли, какъ ще изрази това? Какъ ще насочи първия си прѣстъ?

Когато разискваме въ класъ по разни въпроси, нѣкои отъ васъ мислятъ, че сѣ стари, че сѣ прѣминали вече 45 години. Вие трѣбва да забравите тия нѣща. Какво прѣдставляватъ вашитѣ 45 години? — Тѣ сѣ нищо прѣдъ живота въ другитѣ планети. Ако сравнявате вашитѣ 45 години съ годинитѣ на Юпи-

теръ, вие ще бждете малко дѣте, едва на четири години. Ако се прѣнесете на Сатурнъ, ще бждете дѣте на година и половина. Ако пъкъ се прѣнесете на слънцето, дето 20 милиона наши години образуватъ една слънчева година, можете да си прѣдставите, каква частъ отъ врѣмето ще съставляватъ вашитѣ земни 45 години. (— Тѣ ще съставляватъ $\frac{1}{500,000}$ частъ отъ годината). Тогава, има ли смисълъ да се считате за старъ човѣкъ? Споредъ слънчевитѣ години вие сте едва въ началото на вашия животъ. Вие сте едно малко дѣте, което нѣма даже единъ часъ. Въ такъвъ случай вие нѣмате право да казвате, че сте остарѣли. Та какво сте видѣли още? Остарѣването е една отживѣла вѣка си идея. Ние искаме да бждемъ стари като Бога, да покажемъ, че знаемъ много. Това е заблуждение! Господъ е миналъ милиони, милиони вѣкове прѣди насъ. Той е създалъ цѣль козмосъ, а ние какво сме създали? Когато казвате, че сте стари, азъ ви питамъ: щомъ сте стари, какво сте направили досега? Ако не сте направили нищо, не сте стари. Подъ думата „старъ човѣкъ“ азъ разбирамъ човѣкъ, който е направилъ нѣщо. Щомъ не е направилъ нищо, той не е старъ човѣкъ. Той е човѣкъ, който напрасно изгубилъ своитѣ години. Такъвъ човѣкъ често си казва: азъ съмъ човѣкъ на 80 лазарника. Казва-

мъ му: да, на 80 лазарника си, но нищо не си научилъ. Като ученици, вие ще гледате да се освободите отъ думата „старъ“. Нѣма да мислите че сте старъ човѣкъ, но сте изпратени да се учите. Като ви питатъ на колко сте години, вие ще кажете: азъ съмъ на 33 години. Тия които не сж дошли до тази възраст, ще задържатъ въ ума си 21 та си година, а тия, които сж минали тия години, ще задържатъ въ ума си 33-та година. „На колко години сте?“ — На 33 години. „Какъ тѣй? — Е моитѣ години не се мѣнятъ. Тогава питамъ: ако ти имашъ 33 слънчеви години, на колко наши години се равнятъ тѣ? — На 660,000,000 години. Така е, ние трѣбва да бждемъ послѣдователни. Ще покажемъ на хората, че сме отъ тия които не остарѣватъ. За да изживѣемъ една слънчева година, изискватъ се 20 милиона наши години. Ние сме въ началото на 33-тата година, или въ началото на 21-та си година. Идушата година ще бждемъ пакъ на 21, или на 33 години. Ще кажете: какъ така? Ние трѣбва да мѣримъ нашия животъ съ живота на слънцето, а не съ живота на земята. Ние остаряваме прѣждеврѣменно, понеже сж ни отдѣлили отъ слънчевата енергия, а сж ни свързали съ енергията на земята. Човѣкъ като дойде до 50 60 — годишната си възраст, казва: остарѣхъ вече, ще се

мре. Какво учение има въ това? Като се занимавате съ тия глупави работи, нищо не се добива. Вие сте кираджия въ една къща, и господарьтъ разполага съ васъ. Когато ви каже да излѣзете отъ тази къща, ще знаете, че нѣма да умрете, но ще си намѣрите друга къща. Мнозина хора, като умратъ, ходятъ инкогнито между другитѣ, а вие питате за тѣхъ: дѣ отидоха нашитѣ близки? Въ онзи свѣтъ ли сж? — Не, тѣ не сж отишли никждѣ, между другитѣ хора сж, но вие не ги виждате. Този умрѣлъ човѣкъ е взелъ друга къща подъ наемъ, и вие можете да се разговаряте съ него, но не и съ господаря на къщата. Туй е едно отъ важнитѣ знания. Въ едно тѣло могатъ да живѣятъ единъ, двама, трима, петима, десетъ и повече души. Разнообразноститѣ, които нѣкой пжтъ се проявяватъ у васъ, се дължатъ на тия многобройни наематели въ вашата къща. Нѣкой пжтъ сте нетърпеливи, раздразнени. Ще знаете, че това не сте вие, но ваши приятели, които сж взели нѣкоя часть отъ къщата ви подъ наемъ. При сегашнитѣ условия на живота, всѣки отъ васъ има кираджии и то не единъ, не двама, не трима, но най малко десетъ кираджии. (Плащатъ ли тѣ?) — Въ духовния свѣтъ плащане нѣма. Трѣбва да бждете много внимателни съ тѣхъ. Вие мислите, че всички чувства, които минаватъ

прѣзь сърцето ви, всички мисли, които минаватъ прѣзь ума ви, всички дѣйствия, които вършите, сж ваши. Не е така. Всѣки ученъ трѣбва да отдѣля и различава своитѣ мисли, чувства и дѣйствия отъ тия на постороннитѣ личности, които сж вѣнъ отъ васъ, отъ вашето вжтрѣшно естество. Когато започнете да отдѣляте вашата мисль отъ чувствата, вие ще дойдете до вжтрѣшното самовъзпитание.

Азъ нѣма да се спирамъ да ви изяснявамъ признацитѣ, по които да различавате своето отъ чуждото, понеже сте много страхливи. Ако ви кажа признацитѣ, нѣкои отъ васъ не би могли да спятъ. Вие ще кажете: чудно е какъ тѣй могатъ да ме обсебятъ духове? Защо не? Ти си секретаръ на една работа, и прѣдседателтъ на тази работа всѣки день ти казва: „я напиши този протоколъ. Ти пишешъ и прѣписвашъ, това не те обижда, но когато прѣдседателтъ те накара да изхвърлишъ боклука, това те обижда. Но той ти заповѣдва, и ти вършишъ всичко, каквото те накара. Ако единъ човѣкъ дойде отвѣнъ и те накара да направишъ нѣщо, ти го изпълнявашъ; а когато единъ духъ те накара да вдигнешъ една кофа, казвашъ: какъ смѣ той да ми заповѣда? И той заповѣдва тѣй, както живиятъ човѣкъ, когото виждашъ. Питамъ: колко отъ нашитѣ дѣйствия, мисли и чувства

сж свобствени наши? Запримѣрь, често слушамъ да казватъ: всички хора сж лицемѣри. Щомъ всички хора сж лицемѣри, тогава и ти си между тѣхъ, и ти си лицемѣрь. Думата „всички“ подразбира, че и ти си единъ отъ тѣхъ. Не, нѣма да кажешъ, че всички хора сж лицемѣри, но ще кажешъ, че лицемѣрието е свойствено на хората. Не бива да правите такива твърдения. Не трѣбва да казвате, че и всички хора сж лоши. „Ама тъй казва писанието“. Ако е така, и ти си между тѣхъ, и ти си лошъ. Не, такъвъ стихъ въ Писанието нѣма. Давидъ е казалъ: „Въ грѣхъ ме зачена майка ми“. Кога е казалъ това? — Когато е направилъ едно прѣстѣпление. Писанието казва: „Святи бждете, праведни бждете, съвършени бждете!“ Слѣдователно, щомъ се казва да бждете святи, значи има и святи хора. Щомъ се казва да бждете праведни, има и праведни хора. Щомъ се казва да бждете съвършени, има и съвършени хора. Тогава и ние можемъ да бждемъ и святи, и съвършени и праведни. Ние не трѣбва да се спъваме въ думитѣ святъ и съвършенъ. Тия думи сж употрѣбени въ този смисълъ, както се говори за Бога. Говори се за такова съвършенство, каквото човѣкъ може да има.

Та казвамъ сега: всички трѣбва да имате единъ положителенъ езикъ за себе си, да не се лъжете,

да не се самоизмамвате. Въ даденъ случай като се запитате, дали сте чисти, или не, да можете да си отговорите. Кой отъ васъ не знае, дали е чистъ, или не? Ако нѣкой отъ васъ се запита, дали говори Истината, или полжгва не знае ли това? Кой отъ васъ не знае, обича ли да пооткрадва по нѣкой пжтъ, или не обича? Нѣкой казва: кажи ми какъвъ съмъ! Казването отъвнъ нѣма да ви ползува. Ако ви кажа единъ вашъ неджгъ, съ това ще направя пакостъ на себе си, безъ да ползува поне васъ. Ако, обаче съмъ пратенъ отъ страна на Бота да ви кажа единъ неджгъ, то е друго нѣщо. Само Господъ има право да изнася неджзитѣ на хората, но ние нѣмаме право да си казваме неджзитѣ единъ на другъ. За да изнесемъ неджга на единъ човѣкъ, трѣбва да имашъ свѣтлина. Да допуснемъ, че вие питате нѣкого: какъ мислите за мене, какъ ме намирате красивъ ли съмъ, или не? Нѣма защо да говоримъ за красотата, нея можемъ само да докажемъ. Какъ? — Ще извадя огледалото си, ще туря своята свещъ прѣдъ този човѣкъ и ще му кажа: гледай, самъ ще се познаешъ. Туй, което виждашъ това си ти! Какъ се намирашъ? Какво понятие имашъ за себе си? Послѣ ме питашъ: какво мислишъ за менъ, уменъ човѣкъ ли съмъ, или не? Ще ви отговоря по слѣдния начинъ: ще запала

свѣщъта си, ще отворя една отъ своитѣ книги и ще ти кажа да четешъ на десета страница отъ тази книга. Слѣдъ това ще те питамъ: разбирашъ ли това, което е писано на десета страница? — Разбирамъ. Десетата страница ще ти покаже, какъвъ си.

Та казвамъ: нашата задача въ свѣта не е да ви научимъ да служите на човѣка, нито да служите на природата, но да служите на Бога. Щомъ рѣшимъ да служимъ на Бога, ние ще можемъ да развиемъ другитѣ двѣ служения: служене на човѣчеството и служене на природата. Не се плашете отъ мисълта, какъ трѣбва еа се служи на Бога. Турете си като задача да служете на Бога! Само по този начинъ ще станете силни крѣпки и мощни по духъ. Така, постепенно ще придобиете необходимото за васъ знание и мораленъ стабилитетъ за създаването на вашия характеръ. Служенето на Бога трѣбва да бжде за васъ свещена идея, която, да ви причинява най-голъмата радостъ въ живота. Като станете сутринъ, започнете съ нея и послѣ вършете другитѣ си работи. Да допуснемъ, че нѣкой дойде при, васъ, иска да ви прѣдизвика. Вие ще си кажете: азъ служа на Бога! Нѣмамъ време да се карамъ съ никого. Дошла ви нѣ каква мисль на съмнѣние, ще си кажете: азъ служа на Бога, нѣма да се съмнѣвамъ! Казватъ ви нѣ

кои, че еди-кой си братъ открадналъ 20,000 лева. Вие може да кажете: азъ искамъ да изслѣдвамъ тази работа, да зная, дали е вѣрно това, или не. Не, кажете си: какво ще спечеля, ако узная, че еди-кой си открадналъ тия пари? Ще изгубя мѣсець, два, три, докато изслѣдвамъ тази работа, затова нѣма да се разправамъ съ това нѣщо. Който е открадналъ паритѣ, той самъ ще се разправа, това е негова работа. Моя работа е да служа на Бога. Този братъ, който е открадналъ 20-тѣ хиляди лева, ще се намѣри въ трудно положение. Той самъ единъ день ще дойде при мене и ще каже: „Братко, ти служишъ на Бога, кажи ми, какво да правя? Азъ ще му кажа: и двамата ще служимъ на Бога. Ще му покажа начинъ, какъ да служи на Бога. Щомъ започне да служи на Бога, работата му ще се оправи. Стига да се рѣши да служи на Бога, азъ ще му платя 20-тѣ хиляди лева. Сящото е и съ васъ: щомъ се роди желание у васъ да служите на Бога, помежду ви може вече да се създаде връзка на братство и на сестринство. Тази връзка може да се създаде само на тази основа: служене на Бога.

И тъй, отъ сега нататкъ поставете си като задача слѣдното нѣщо: сутринъ като станете, на обѣдъ и вечеръ употрѣбете по петъ минути да служите мис-

лено на Бога по най добрия начинъ. Сега вие ще кажете: петъ минути сж нищо. Вие правили ли сте изчисление, колко минути ще се събератъ въ годишната поне? Единъ математикъ си поставя слѣдната задача: каква сума ще се получи отъ 25 стотинки, дадени съ сложна лихва отъ врѣмето на Христа до наши дни? Знете ли каква сума се добива? — Добива се една толкова голѣма сума, която не би могла да се изплати и въ такъвъ случай, ако нашата земя бѣше цѣла отъ злато. Значи, нѣколко земи като нашата биха могли да изплатятъ тази сума. Та ако употребите за вашата задача само петъ минути, но вложени на врѣме, слѣдъ години ще дадатъ единъ добъръ резултатъ. Споредъ законитѣ на природата, всѣка идея вложена на врѣме, слѣдъ години ще принесе своята полза. Затова не се обезсърчавайте! Не мислете, че всѣко усилие, което направите, ще бжде безъ послѣдствие. Всѣка благородна мисль, дълбоко вложена въ душата ви, слѣдъ врѣме ще пренесе своя плодъ, отъ който вие ще се ползувате.

Искамъ тази вечеръ да задържите въ ума си съществената мисль: служене на Бога! Азъ ще ви поговоря и другъ пѣтъ върху служенето на Бога. Мислете върху идеята „служене на Бога.“ Четете Новия завѣтъ, Стария заветъ и другъ пѣтъ пакъ ще

поговоримъ за сжщото. Този въпросъ ще трѣбва още да разчепкваме, докато се домогнемъ до сжществена идея, какво значи да служимъ на Бога. Ще видимъ, дали може да се приложи тази идея, и слѣдъ като се приложи, какви резултати ще даде.

Т. м.

„Доброта, Истина, красота, това е Любовьта“.

